

- ΠΡ. σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
ὁ μῦθος ἔστιν, ὡς Θεῶν ὑπηρέτου.
νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δὴ
ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ 955
δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἤσθόμην;
τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόψομαι
αἰσχιστα καὶ τάχιστα. μή τί σοι δοκῶ
ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους Θεούς; ε
πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντός ἐλλείπω. σὺ δὲ 960
κέλευθον ἦνπερ ἦλθες ἐγκόνοι πάλιν·
πεύση γὰρ οὐδὲν ὦν ἀνιστορεῖς ἐμέ.
ΕΡ. τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
ἔς τάσδε σαντὸν πημονὰς καθώρμισας.
ΠΡ. τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν, 965
σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.
ΕΡ. κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῆδε λατρεύειν πέτρα
ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
ΠΡ. οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεῶν.
ΕΡ. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι. 970
ΠΡ. χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
ἐχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.
ΕΡ. ἦ καμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾶ;
ΠΡ. ἀπλῶ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω Θεούς,
ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκως. 975

956. πρώτους τοὺς περὶ Ὀφίωνα καὶ Εὐρυνόμην, δεύτερον τοὺς περὶ Κρόνον. πέργαμα δὲ ἀπλῶς τὰς οὐρανοῦ ἀκρωρείας· κατεχρήσατο δέ. 960. πολλοῦ με δεῖν (δεῖ Dind.) πρὸς τὸ ταρβεῖν, μᾶλλον δὲ τοῦ παντός. σημείωσαι τὸ πολλοῦ γε καὶ δεῖ, πολλῶ γε καὶ δέω. 970. τρυφᾶν, ἀνίσθαι. 975. συν-ἦλθεν γὰρ αὐτοῖς κατὰ τῶν Τιτάνων.

960. γε recc.: δὲ M. 963. 965. paragraphis notat M. 964. καθώρμισας recc.: καθώρ..σσας, ο ex ι facto, M. 967. 969. personarum notae nullae in M. 968. φῦναι recc.: φῆναι M. πιστὸν recc.: πιστὸν δ', δ' a rec. manu mutato in γ', M. ante 969. alterum Promethei versiculum intercidisse statuit Keckius. 970—986. personarum vices paragraphis ita notat M, ut 980. 986. notatione careant. 973. συμφορᾶς recc.